

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
 เมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๕๕๖

อยากให้โลกสนใจในธรรมพระพุทธเจ้า

เมื่อวานทองคำได้ ๒ บาท ดอลลาร์ได้ ๑,๐๕๓ ดอลลาร์ ทองคำที่ได้หลังจากมอบแล้ว ๑๓๒ กิโล ๓๒ บาท ดอลลาร์ได้ ๑๒๘,๑๙๗ ดอลลาร์ ทองคำที่ได้ทั้งหมด ทั้งที่มอบแล้วและยังไม่ได้มอบเวลานี้ได้ ๕,๖๙๑ กิโลครึ่ง รวมดอลลาร์ที่ได้แล้วทั้งหมด ทั้งที่มอบแล้วและยังไม่ได้มอบได้ ๗,๓๒๘,๑๙๗ ดอลลาร์ ก็ได้มาอยู่เรื่อย ๆ อย่างนี้แหละ

เมื่อวานนี้ที่แรกเราว่าจะไปไกลนะ เลยชัยภูมิไปโน้น เห็นแล้วน่าสงสาร มันจะต่อเพชรบูรณ์นั้นละมัง ไกล ๓๓๐ กว่ากิโล โรงพยาบาลเทพสถิต กับภักดีชุมพล นี่ไล่เลยกัน อยู่ทางด้าน อู้อย ไกล อยู่ติดเพชรบูรณ์ละมัง เราเคยไปแล้ว ทีนี้เมื่อวานนี้ที่แรกคึกคัก ตั้งท่าว่าจะไป ให้พระเตรียมของไป สงสารว่าจะไป พอไปถึงครึ่งทางรู้สึกเหนื่อยแล้ว เอายังไงกัน เราถามพระดูกิโละ จากนั้นไปโน้น จากโน้นย้อนหลังมานี้เท่าไร มันเพิ่งเริ่มครึ่ง เรา รู้สึกเหนื่อยแล้ว อู้อย ไม่ว่ายแล้ว สุดท้ายเลยแวะเข้าโรงพยาบาลคอนสวรรค์ ไม่ไปเลย จากนั้นไปอีก โกล ไกล เลยไม่ไปเมื่อวานนี้ พอไปพวกนั้นก็ขอตักขอะไร ไม่ให้เราบอก เมื่อวานขึ้นนี้เราก็ไปให้ทางบุงคล้ำแล้ว นั่นก็คั่นหนึ่งเหมือนกัน ที่ว่าจะตีปากเขานั้น ครั้นกลับมาแล้ว ปากมันจะตีเขา แต่ใจมันไม่ตีละซี ก็มาคิดเป็นห่วงเป็นใย เขาอยู่ที่อึดคัดขัด สนเราก็ทราบอยู่แล้ว แล้วได้ช่วยมาโดยตลอด

ทีนี้ไปเขาก็ขอ ทีแรกเราบอกไม่ให้ ครั้นมาแล้วก็มาพิจารณา ถึงได้มาตัดสินใจ เมื่อเช้าวานนี้ โทรไปบอกทางนู้นว่าให้แล้ว อย่างนั้นนะ ห่างไปอีกอาทิตย์หรือว่าไง ก็ได้ให้พรเจริญ นั่นก็คั่นหนึ่ง แต่ที่นั่นให้ ๒ ชนิด อุตราชาवादเครื่องหนึ่ง กับรถยนต์คันหนึ่ง ที่บุงคล้ำให้รถยนต์คันหนึ่งติด ๆ กัน เราจะไปเอามาจากไหนเงิน ฟังซิ อย่างเขาโอนมานี้ก็ ๑ แสน แต่เราฟาดรถยนต์คันเดียว ๙๗๕,๐๐๐ นู่นนะเห็นไหมละ ของเล่นเมื่อไร

เราไม่ได้สบายใจนะที่รณำเขาให้ความสะดวกแก่เรา จิตมันเป็นอันหนึ่ง เรื่องรณะสะดวก แต่ใจเรามันไม่ได้สะดวกนะ มันหากเป็นอยู่ในนั้น เหมือนเอารัดเอาเปรียบพวกสัตว์โลกด้วยกัน เป็นอยู่ในจิตไม่เคยจิตจางนะ ไปไหนเหมือนกัน เขาให้ความสะดวก มีรถหิวไปนำหน้าเรา เราตามหลัง มันขัดตลอด แต่เราก็พิจารณาถึงเหตุผล

โกะอะไรแล้วเราก็บินไปอย่างนั้นแหละ ทั้ง ๆ ที่ไม่สะดวกนะ มันหากเป็นอยู่ในจิต เขาก็ทราบเรื่องราวของเรา ตามกฎหมายบ้านเมืองมันก็มีอย่างนั้น กฎจรรยา

แต่ที่ธรรมไม่ได้ขึ้นกับกฎใด ขึ้นอยู่กับธรรมล้วน ๆ เขาไม่สะดวกแต่เราสะดวก เขาแทนที่จะได้ไปแต่เราตัดหน้าเขาไปเสียเลยให้เขาหยุดชะงัก มันเป็นอย่างนั้น มันเป็นอยู่ในจิตตลอด ไม่จำเป็นจึงไม่อยากจะเอาไป แต่นี่ก็เป็นเรื่องจำเป็นจึงต้องอนุโลมตาม ทั้ง ๆ ที่ใจเราไม่ได้เป็นไปตามนะ มันเป็นอย่างนี้ตลอดไม่เคยชินนะ ไปที่ไรก็ตามอย่างนั้น แต่ที่พิจารณาเทียบเคียงเหตุผลมาประกอบกัน ก็ผินไปตามว่านั่นแหละ ทั้ง ๆ ที่ไม่สะดวก อันหนึ่งสะดวก ทางด้านกฎหมายสะดวก แต่ทางด้านธรรมะไม่สะดวก เรื่องของเราเป็นเรื่องธรรม พิจารณาทั่วถึงหมด เสมอภาคไปหมดเลย แต่ในเวลาเราสะดวกเขาไม่สะดวก แน่ เป็นอย่างนั้นนะ ไฟเขียวก็ออกมาแทนที่เขาจะไปได้ รถหวอผ่านหน้าเขา ต้องหยุดเสียก่อน รถต้องผ่านไปเรียบร้อย ดีไม่ดีไฟเขียวกลายเป็นไฟแดงขึ้นมา เสียเวลาไปอีกเขานะ คิดไปหมดนั่นแหละ

รถเราไปเขาหลบอย่างนี้เรายังคิดมากนะ เขาไม่ทราบ พอรถหวอผ่านไปปั๊บ เขาหลบปั๊บ หลบอย่างกิริยารวดเร็วหรือตกใจอะไรอย่างนี้ เราไม่ได้สบายใจนะ นี่อาการของเขาเป็นอย่างนี้เพราะเรา แน่ ไปกระตุกเขาให้มีความตกอกตกใจบ้างอะไรบ้าง นี่ละเรื่องธรรมกับโลกมันเป็นคู่เคียงกัน กฎหมายนี่ก็เอาออกจากธรรม เอาไปเป็นกฎหมายเพื่อความเป็นธรรมเสมอภาค แต่ธรรมนี่ละเอียดกว่ากฎหมายเข้าไปอีกทีหนึ่ง ต่างกันอย่างนั้น เช่นอย่างไฟแดง กฎหมายเขายังคับไว้เป็นส่วนรวม เมื่อเห็นไฟแดงต้องจอดรถทั้งนั้น ๆ นี่เรียกว่ากฎหมาย ฝ่าไฟแดงไปก็ปรับ เรียกว่าเป็นโทษ ถ้าธรรมะไม่เป็น ไฟแดงนี้เขาเพื่อส่วนรวมไป ว่าไปกลาง ๆ แต่ส่วนธรรมะนี้ทั้งกลางทั้งชอกแซกละเอียดต่างกัน ไปนี้ไฟแดง ไม่มีใครเลยเปิดไว้เฉย ๆ ไม่เห็นมีอะไร รถก็ผ่านไปเลยไม่ผิด เราก็คเคยพูดเหมือนกัน

เราผ่านไฟแดงไปนั่นละ ทั้ง ๆ ที่ทางกฎหมายผิด แต่ธรรมไม่ผิด ธรรมก็ไปได้ เข้าใจไหม มันละเอียดต่างกัน ถ้าหากว่ารถยังชวักไขว่อยู่ถึงจะไฟเขียวก็ไปไม่ได้ ทางธรรมนะ ถึงไฟเขียวก็ไปไม่ได้ถ้ารถยังชวักไขว่ ไม่ปลอดภัย ไปก็ขัดธรรม ถึงจะถูกกฎหมายก็ไม่ถูกธรรม แน่ ถ้าไฟแดงแต่ไม่มีใครเลย เปิดไ้ ๆ เอาไว้ ใ้อะไรไปเลย ต่างกันอย่างนี้นะ เราทำได้สบายเราไม่มีอะไรสะทกสะท้านเพราะเล็งเป็นธรรมโล่งไปหมดแล้ว เอาธรรมเข้าทางนี้โล่งไปหมด เรื่องธรรมแล้วจะโล่งไปตลอด ถ้าเรื่องโลกเรื่องกิเลสแล้วจะขวาง มากน้อยจะบอกในตัว ขวางในตัว ต่างกันนะ

ธรรมนี้เป็นของสำคัญ ผู้ที่จะเอาธรรมมาประกาศสอนโลกด้วยการรับรองของผู้แสดงเอง คือศาสดาองค์เอกนี้ เป็นศาสดาองค์เอกมาแล้ว ธรรมชั้นเอกได้สมบูรณ์แล้ว สอนอะไรจึงไม่ผิดพลาด เป็นอย่างนั้นนะ ต่างกัน เพราะฉะนั้นธรรมจึงเป็นแบบฉบับได้ เราจึงอยากให้พี่น้องชาวโลกเราได้หันหน้าเข้าสู่ธรรม อย่ายึดอย่าถือพรรคพวก ภาคอะไร ต่ออะไร ตลอดถึงประเทศนั้นประเทศนี้ ทวีปนั้นทวีปนี้อะไรเลย นั่นเป็นวรรคเป็นตอน ให้ถือเป็นส่วนรวมว่า สัพพะ สุตตา อันว่าสัตว์ทั้งหลายที่เป็นเพื่อนทุกข์เกิดแก่เจ็บตาย ด้วยกันหมดทั้งสิ้น ต่างคนให้ต่างเล็งจิตใจของกันและกันให้สม่ำเสมอ นี่เรียกว่าธรรม

ถ้าโลกได้หมุนเข้าสู่ธรรม เช่นธรรมของพระพุทธเจ้านี้เป็นธรรมที่เลิศเลอสุดยอดแล้ว เราจะพูดถึงเรื่องเทียบเคียงหรือเป็นคู่แข่งไม่มี ในโลกเรานี้บอกไม่มี เพราะไม่มีศาสดาองค์ใดที่เป็นเจ้าของศาสนาเป็นผู้สิ้นกิเลส รู้แจ้งแทงทะลุโล่งไปหมดเหมือนพระพุทธเจ้าที่เป็นเจ้าของศาสนาแต่ละครั้งละคราวมาตลอดปัจจุบันนี้ และยังเป็นไปอีกอย่างนี้เป็นแถวแนวเดียวกัน ตายตัวด้วยความถูกต้องแม่นยำ ไม่ได้เสกสรรปั้นยอะไรเลย แต่ศาสนาของคนมีกิเลสย่อมมีเป็นวรรคเป็นตอน มีสูง ๆ ต่ำ ๆ ดีไม่ดียังมีที่แจ้งที่ลับ ส่วนพุทธศาสนาที่พระพุทธเจ้าตรัสรู้ธรรมชั้นเอกขึ้นมาไม่มี ที่แจ้งก็ไม่มี ที่ลับก็ไม่มี ท่านจึงแสดงไว้ว่า นตฺถิ โลเก รโห นาม ขึ้นชื่อว่า ที่ลับย่อมไม่มีในโลก

นี่ธรรมท่านแสดงไว้ ที่ลับไม่มีในโลก ผู้ทำก็เป็นที่แจ้งที่เปิดเผยอยู่กับตัวเองผู้ทำ ไม่ได้ไปเปิดเผยอยู่กับความมืดความสว่าง มันเปิดเผยอยู่กับผู้ทำ ทำดีเป็นดี ทำชั่วเป็นชั่ว อยู่กับตัวเอง ไม่ขึ้นอยู่ความมืดแจ้งสว่าง เพราะพวกนี้ไม่เป็นผู้ผิดผู้ถูก มีมืดแจ้งมาตั้งกัปตั้งกัลป์ ผู้ผิดผู้ถูกเป็นเรื่องของสัตว์โลกต่างหาก ถ้าสัตว์โลกทำจะมาหลบหลีกว่า ทำคนไม่เห็นไม่รู้แล้วเราจะไม่ผิดไม่ได้ ผิดแล้วตั้งแต่เริ่มลงมือทำ จะมีพระอาทิตย์ร้อยดวง ถ้าทำผิดก็ผิด หรือทำถูกก็ถูก ร้อยดวงพระอาทิตย์ไม่มีความหมาย มันผิดมันถูกอยู่กับการกระทำของบุคคล ทำที่มืด มีขนาดไหนก็ตามถ้าทำผิด มีที่หมิ่นก็แสนก็ล้านคน ผิดหมด เพราะมันผิดอยู่กับการกระทำ ถ้าไม่กระทำไม่ผิด

นี่ละธรรมพระพุทธเจ้าท่านเปิดเผยไว้อย่างนี้ คือมันอยู่กับตัวเองท่านบอกท่านจึงบอกด้วยว่า กรรม ๆ อยู่กับสัตว์ผู้ทำ ถ้าไม่ทำก็ไม่เป็นกรรม คำว่ากรรมแปลว่าการกระทำ ทำดีทำชั่วเป็นผลขึ้นมา ติดตามขึ้นมาเรียบร้อยแล้ว เป็นความคิดเห็นของเราเอง แต่เราไม่ได้คิดถึงเรื่องว่าจะเยอหยิ่งจองหอง หรือจะดูถูกเหยียดหยามผู้หนึ่งผู้ใด เราคิดด้วยความเป็นธรรม เรียกให้เต็มยศเต็มกำลังก็ เราจะตัวเท่าหนักก็ตาม ธรรมที่เราปรากฏอยู่ในหัวใจนี้ก็เต็มหัวใจแล้ว จึงไม่มีสงสัยพระพุทธเจ้า แม้พระองค์เดียวเราไม่

เคยมี พอจ้ำขึ้นน้ำมันกระเทือนถึงกันหมดพระพุทธรเจ้า จึงเคยเทียบไว้แล้วว่า เหมือนน้ำมหาสมุทรกว้างขนาดไหนก็ตาม บรรดาแม่น้ำจะไหลมาจากสายใด ๆ ก็ตาม เมื่อเข้ามาถึงมหาสมุทรแล้วเป็นแม่น้ำมหาสมุทรเหมือนกันหมดไม่มีอะไรแปลกปลอม เป็นแม่น้ำมหาสมุทรเหมือนกันหมด

นี่บรรดาพระพุทธรเจ้าทั้งหลายพุทธศรีบั้งขึ้นมาจากที่นั่น ถึงชั้นบริสุทธิ์ ไม่ว่าจะเพียงพระพุทธรเจ้า แม้พระอรหันต์ไม่ว่าเพศหญิงเพศชาย เพราะจิตไม่มีเพศ ถึงชั้นบริสุทธิ์แล้วถึงนิพพานด้วยกัน ถึงมหาสมุทรทะเลหลวงด้วยกัน ไม่มีสูงมีต่ำ ตามที่ท่านแสดงไว้ว่า นตฺถิ เสขุโยว ปาปิโย บรรดาท่านผู้บริสุทธิ์ นับแต่พระพุทธรเจ้าทั้งหลายลงมา ถึงสาวกองค์สุดท้าย เป็นความเสมอภาคกันหมด ไม่มียิ่งหย่อนกว่ากัน จึงเทียบเป็นเหมือนกับน้ำจะไหลมาจากคลองใดก็ตาม เมื่อเข้าถึงมหาสมุทรแล้วเป็นน้ำมหาสมุทรอันเดียวกันหมด เราจ่อมมือลงตรงไหนจะถูกน้ำคลองใด ๆ ถูกแม่น้ำมหาสมุทรอย่างเดียวกันเท่านั้น ไม่ถูกคลองนั้นคลองนี้ที่เคยไหลเข้ามา พอถึงน้ำมหาสมุทรแล้วเป็นน้ำมหาสมุทร

นี่จิตที่บริสุทธิ์แล้วก็จ้ำขึ้นก็เป็นแบบเดียวกันหมดเลย มองดูนี้กับพระพุทธรเจ้าก็เป็นอันเดียวกันแล้ว เหมือนเราจ่อมมือลงไปนี้เป็นมหาสมุทรอันเดียวกันแล้ว ไม่มีจะสงสัยว่าเกาะใดดอนใดเป็นแม่น้ำที่ไหลมาจากคลองนั้นคลองนี้ไม่มี เป็นมหาสมุทรอย่างเดียวกันหมด นี่พอบริสุทธิ์ฝั่งเท่านั้น ไม่ต้องไปหาพระพุทธรเจ้าที่พระองค์ใดที่ไหนเลย จ้านี้บอกในตัวเสร็จ นั่น ท่านแสดงไว้ว่า ผู้ใดเห็นธรรมผู้นั้นเห็นเราตถาคต เห็นอย่างนี้เองนี่เรียกว่าเห็นสุดยอด แต่การเห็นธรรมเห็นเป็นขั้น ๆ ตอน ๆ เข้าไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งถึงเห็นพระพุทธรเจ้าโดยสมบูรณ์ด้วยความบริสุทธิ์ใจของเราไม่มีกิเลสแฝงเลย นั่นเรียกว่าเห็นพระพุทธรเจ้าโดยสมบูรณ์ ผู้ใดเห็นธรรมผู้นั้นเห็นเราตถาคต คือเห็นพระพุทธรเจ้า

เมื่อเป็นอย่างนั้นแล้วเราจึงอดไม่ได้ที่จะพูดออกมา ใครจะว่าเราโอ้อวดหรือทำท่าย หรือกล่าวหาหรือเยอหยิ่งจองหอง ใครจะว่าก็ได้แต่เราไม่ว่า เราจะว่าตามความจริงที่รู้ที่เห็นของเราอย่างนี้ว่า เราอยากให้โลกทั้งหลายน้อมเข้ามาสู่ธรรมของพระพุทธรเจ้า ที่เป็นศาสนาที่เลิศเลอสุดยอดแล้ว ไม่มีที่ตำหนิแล้วนี้ ต่างคนต่างเคารพนับถือรักความจริงที่ทรงแสดงไว้แล้วเรียบริ้อยแล้วนี้ แยกจากความเป็นพรรคเป็นพวก เป็นทวีปนั้นทวีปนี้ โลกนั้นโลกนี้ออกเสียหมด ให้เหลือตั้งแต่ยอมรับความจริง ที่นี้เอาศาสนาของพระพุทธรเจ้าผางเข้าไปในจุดกลางนี่คือความจริง เอ้า วินิจฉัยเอา ผิดถูกประการใดให้พิจารณาตามนี้ ปฏิบัติตามนี้ โลกนี้จะได้รับความร่มเย็นลงมากทีเดียวนะ แม้จะไม่สิ้น

สุดวิมุติหลุดพ้นก็ตาม ก็เป็นผลทำให้ได้รับความสงบสุขทั่วหน้ากัน ลดความเดือดร้อน วุ่นวายจากกิเลสรบกวนหรือบีบบังคับโพล่งเป็นอันมากทีเดียว

เวลานี้โลกที่เดือดร้อนวุ่นวาย เราจะว่าอะไรก่อความเดือดร้อน ธรรมท่านไม่มี ก็เห็นแต่กิเลสร้อยเปอร์เซ็นต์ ๆ ที่พัดผันหัวใจสัตว์โลกตั้งแต่ผู้น้อยถึงผู้ใหญ่ ถึงผู้ใหญ่สูงสุด ในวงสมมุติที่ยอมรับกัน มีแต่กิเลสเป็นตัวบงการ หมุนไปหมุนมาอยู่นั้น ถ้ากิเลสเป็นตัวบงการอยู่กับหัวใจผู้ยิ่งใหญ่ด้วยแล้ว นั้นแหละจะแสดงฤทธิ์เดชเอามาก เช่น อย่างประเทศนี้มีกำลังมาก แล้วก็เสริมกันด้วยกิเลส ทุจริตมานะก็สูง เรามีอำนาจวาสนามาก ความเฉลียวฉลาดเรามากกว่าใคร นี่จะทำลายคนอื่นได้ เยอหยิ่งจองหอง บีบบังคับคนอื่นก็ได้ นั่นเป็นอย่างนี้ ถ้าเป็นธรรมแล้วมีธรรมมากเท่าไรยิ่งอ่อนน้อมไปหมด นี่มันต่างกันนะ เข้าได้หมด แม้สัตว์จะเล็กขนาดไหนถ้ารู้แล้วทำไม่ลง บรรดาพระพุทธรูปเจ้าพระอรหันต์ จะตั้งเจตนาทำลายสัตว์นี้เรียกว่าไม่ลง แม้พระองค์เดียวไม่เคยมี พระอรหันต์เหมือนกันองค์เดียวก็ไม่มี หากเป็นหลักธรรมชาติที่จะทำ ไม่ลงอยู่ในหัวใจนี้ เป็นอย่างนั้นนะ ต่างกันอย่างนั้นนะ เพราะฉะนั้นจึงไม่คำนึงถึงว่าที่ลับที่แจ้ง

นี่อยากให้โลกทั้งหลายได้สนใจในธรรมที่พระพุทธรูปเจ้าทรงแสดงไว้นี้ แต่แล้วมันก็ขึ้นอยู่กับกรรมเหมือนกันนั้นแหละ แยกมาหากกรรมแล้วมันก็กลืนไม่ได้คายไม่ออกเหมือนกัน แต่ความอยาก ๆ อยากให้โลกทั้งหลายได้สนใจในธรรม แล้วเราจะได้มีความสงบร่มเย็น แม้ที่สุดย่นเข้ามาหาเมืองไทยเรา ถ้าต่างคนต่างนับถือพุทธศาสนาตามเพศวัยของตนพอสมควรแล้ว โลกนี้จะมีความสุขความเย็นใจมากกว่านี้อีกนะ มากกว่าที่เป็นอยู่ในเมืองไทยเวลานี้ ความสงบร่มเย็นจะเพิ่มมากกว่านี้ แล้วโลกกว้างแสนกว้างที่คอยแต่จะย่ำยีตีแหลก เผากันให้เป็นเถ้าเป็นถ่านนี่ก็จะสงบลง เพราะอำนาจแห่งธรรมเป็นน้ำดับไฟ ๆ เห็นใจเขาใจเรา ผู้ใหญ่เห็นใจเด็ก ตามธรรมดาผู้ใหญ่ย่อมเห็นใจเด็ก ไม่ถือสิทธิ์ถือสาเด็ก เหมือนประหนึ่งว่าพ่อแม่กับลูกไม่ถือสิทธิ์ถือสากัน

ที่นี้ธรรมก็เหมือนพ่อเหมือนแม่ ใ้เรื่องสัตว์ทั้งหลายที่มีกิเลสก็เหมือนลูกเล็กเด็กแดง ไม่ถือสิทธิ์ถือสาเขาและพยายามปรับปรุงแก้ไข สั่งสอนเขาให้ดีขึ้นไป เขาก็จะดีขึ้นไปเรื่อย ๆ จากอำนาจแห่งความดีของผู้ใหญ่ที่มีความเมตตาสงสาร แนะนำสั่งสอน

โลกนี้ก็เหมือนกัน ถ้าได้นำธรรมของพระพุทธรูปเจ้าไปปฏิบัติแล้ว ไม่ว่าจะบ้านใดเมืองใดจะชุ่มเย็นเป็นสุขไปด้วยกันหมด เฉพาะเมืองไทยเรานี้เป็นเมืองพุทธมานานแสนนาน ควรที่จะนำธรรมะของพระพุทธรูปเจ้าไปพิสูจน์กับกิเลสดูเป็นยังงี้ ตื่นนอนขึ้นมากลีสทำงานแล้ว ธรรมไม่เคยได้ทำงาน นอนยังไม่ตื่น ที่นี้ปลูกธรรมขึ้นมาให้ตื่นนอน ให้ดูเหตุ

ดูผล ดูความเคลื่อนไหวของใจที่กิเลสจุดลากไปนั้นบ้างว่า มันจุดลากไปทางใดบ้าง ส่วนมากต่อมากมีแต่จุดลากไปทางผิดทางต่ำทั้งนั้น เรื่องของกิเลสเป็นอย่างไรนี้โดยถ่ายเดียวที่จะจุดลากสัตว์โลกให้ไปในทางดีไม่มี นี่ให้ดูกิริยาอันนี้ของกิเลสด้วยธรรมของเรา แล้วเราจะยับยั้งซึ่งตัวของเราได้ ควรหนักก็จะเป็นเบา ลงมา ๆ ละได้ ๆ เป็นลำดับ ๆ

ถ้ามีธรรมเป็นเบรคห้ามล้อก็จะดีขึ้นไปอย่างนี้ ถ้าไม่มีธรรมแล้วทะลุไปหมดเลย เป็นถ้ำเป็นถ่านไปได้หมด ไม่มีอะไรยับยั้งกันได้เลยแหละ เพราะไม่มีธรรมยับยั้ง ให้กิเลสยับยั้งกันไม่มี มีแต่พุงหน้า ๆ เรื่อยไป ที่นี่ย่นเข้ามาหาตัวของเราแต่ละคน ๆ เข้ามาอีก เราเวลาไม่ได้ปฏิบัติศีลธรรม ไม่เคยสนใจกับศีลกับธรรมจิตใจเป็นยังไง ก็เป็นไฟทั้งกองนั้นแหละ ใครจะเอาสมบัติเงินทองข้าวของ ยศถาบรรดาศักดิ์มาโอบมาอวดว่าจะไม่มี ความทุกข์ เพราะเรามีสมบัติมากอย่างนี้เป็นไปไม่ได้เลย ทุกข์ต้องเป็นทุกข์ตลอดเวลา คนมีกับคนจนจึงมีความทุกข์เช่นเดียวกันในทางจิตใจ ในทางร่างกายหากมีเบาบางกว่ากันบ้างก็ตาม แต่ทางจิตใจผู้ใหญ่เท่าไรยิ่งมีความทุกข์มาก อันนี้เขาก็จะต้องอ้างว่าเพราะความรับผิดชอบมาก เพราะอารมณ์มันมาก ความปรารถนาลามก หรือความปรารถนาใหญ่โตเกินโลกเกินสังสารมันมีมากมันก็ต้องคิดมาก

นี่เขาไม่ค่อยคิดละอย่างนี้นะ ถ้าคิดเป็นธรรมแล้ว คนมียศถาบรรดาศักดิ์สูงเท่าไร ถ้าไม่มีธรรมในใจจะเป็นผู้ได้รับความทุกข์ มีความทุกข์ สั่งสมความทุกข์มากกว่าคนทั้งหลาย เช่น ตาสีตาสาอยู่ตามท้องนาเขาไม่ได้คิดมากนะพวกนี้ เป็นทุกข์ก็ทุกข์ตามประสีประสาของเขา แต่เรามันเป็นทุกข์เป็นทุกข์จริง ๆ ดีไม่ดีกว่ามันเอาคนทั้งประเทศมาเป็นทุกข์ด้วยกันก็ได้ เพราะเป็นหัวหน้าเขา พาเขาผิดก็ผิดกันทั้งประเทศ พาถูกยกกันไต่ทั้งประเทศ

มันสำคัญอยู่ที่กิเลสกับธรรม ถ้าปล่อยให้กิเลสออกหน้าแล้วจมได้ ใหญ่เท่าไรยิ่งพากันจมได้อย่างง่ายดาย ถ้าธรรมเป็นผู้นำแล้วก็ชุ่มเย็นไปเรื่อย ๆ สงบเย็นไปหมด จึงขอให้ย่นเข้ามาอย่างนี้ ตั้งแต่โลกทั้งโลกพอจะมีศาสนาบ้างจะเป็นความร่มเย็น ย่นเข้ามาสู่เมืองไทยของเราซึ่งเป็นชาวพุทธ ให้ต่างคนต่างมีศีลมีธรรมยับยั้งซึ่งตัวในเหตุที่ไม่ดีทั้งหลาย แล้วหมุนตัวไปทางที่ถูกที่ดีเป็นผลเป็นประโยชน์ทั่วหน้ากันแล้ว โลกเรานี้จะมีความสุขความเจริญยิ่งกว่าที่เป็นอยู่ที่นี่ เอ้า ย่นเข้ามาผู้ไม่เคยปฏิบัติศีลธรรมเลย แล้วที่นี้มาปฏิบัติศีลธรรมจะเริ่มมีเบรคห้ามล้อ รู้ตัวเอง รู้การยับยั้งตัวเอง ทางไหนถูกทางไหนผิดเพราะได้ย่นความผิดความถูกมาแล้วจากอรรถจากธรรมท่าน เราก็ไปปฏิบัติ

ยังเข้ามาปฏิบัติตัวเข้าเอง เช่น เป็นนักพรต นักปฏิบัติ นักภavana นักบวช ตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติแล้วยังจ่อตุ้ตั้งแต่เรื่องกิเลสกับธรรมจะแสดงกันยังไงบ้าง ส่วนมากต่อมากก็คือกิเลสมันแสดงก่อนอยู่แล้ว แล้วธรรมเป็นผู้คอยจับคอยจ้อง คอยปิด คอยลบคอยล้างต่อไปอันนั้นก็ค่อยอ่อนลง ๆ ทางนี้ดีขึ้น ทีนี้เมื่อธรรมค่อยเจริญขึ้น ๆ ความทุกข์ภายในใจที่กิเลสส่งเสริมขึ้นมานั้นก็ดับลงไป เบาลงไป ๆ ธรรมะก็เจริญขึ้นเรื่อย สุดท้ายกิเลสพังไปหมดธรรมะจ้ำจี้ภายในใจ หากทุกข์ไม่มีตั้งแต่บัดนั้น จึงเรียกว่า นิพพานเที่ยงไปเลย

นั่นละอำนาจของธรรมถึงขั้นพ้นทุกข์ได้โดยสิ้นเชิง ไม่ได้เหมือนกิเลสที่ล่อลวงสัตว์โลกให้จมกันอยู่นี้ มีแต่ว่าอันนั้นก็ดีแล้วไม่เคยขึ้น อยากดีอยากเด่นอย่างนี้ แต่มันไม่เคยดีไม่เคยเด่น หากอยาก ได้อยากก็เอา หิว ๆ ไม่อื่ก็คือพวกอยากได้ดิบได้ดีอยากมั่งอยากมี อยากมียศถาบรรดาศักดิ์ อยากมีสมบัติเงินทองข้าวของมาก ๆ มันอยากด้วยกันทุกคน แต่มันผิดหวังด้วยกัน นี่คืออยาก หิวแต่ไม่เคยอื่ได้แก่พวกนี้ พวกหิวไม่มีวันอื่พอ คือพวกอยากหาเหตุผลไม่ได้ อยากหาเหตุผลได้คืออยากทางด้านธรรมะ เอ้า ถ้าอยากได้มั่งมีศรีสุขขนาดไหนก็ให้ชวนชวายเป็นไหน ๆ ถ้าอยากอย่างความเพียร อยากได้บุญได้กุศล อยากให้จิตใจมีความสว่างกระจ่างแจ้งขึ้นมามาก ก็ชำระกิเลสให้หนักมือ ๆ นี่ธรรมะท่านเป็นอย่างนั้น ไม่มีว่าอยากเฉย ๆ แล้วไม่ทำ แล้วอยากไปสวรรค์ก็ไม่มีใครเกินเรา เราเป็นผู้หนึ่ง อยากไปนิพพานก็เราเป็นผู้หนึ่ง แต่ความขี้เกียจขี้คร้านเราก็เป็นเบอร์หนึ่ง นี่มันใช้ไม่ได้เข้าใจไหมละ อยากไปสวรรค์ก็อยากไปนิพพาน แต่ความขี้เกียจขี้คร้านจะพาเราไปสวรรค์นิพพานมีที่ไหน มันก็เป็นเบอร์หนึ่ง

นี่ละมันถึงจมอยู่ตามลือตามหมอน พวกเราไม่ได้เรื่องได้ราวอะไร ควรจะปฏิบัติตัว ธรรมะก็ประกาศบ้าง ๆ อยู่นี้แล้วที่จะให้ได้รับความสุข เมื่อเราปฏิบัติตามท่านได้นะ กิเลสเขาก็ประกาศบ้าง ๆ ตามหลักธรรมชาติของเขา เอ้า ใครเชื่อก็ตามเขาไปจมด้วยกันทั้งนั้น ไม่เป็นอย่างอื่น ใครเชื่อธรรมไปตามธรรมก็ดีไปเรื่อย ๆ ไม่เป็นอย่างอื่นเหมือนกัน

เราควรจะต้องตั้งหน้าตั้งตาประพฤติปฏิบัติอย่างนี้ โลกก็จะมีความหมายนะ อันนี้โลกไม่มีความหมาย เพราะกิเลสตัวหาความหมายไม่ได้นั่นแหละ แล้วปล่อยให้มันสร้างโลกโลกจึงไม่มีความหมายเวลานี้ ไปที่ไหนมีแต่ความเดือดร้อนวุ่นวาย คนมีความหมายมันเดือดร้อนหาอะไร คนเป็นพินเป็นไฟเผาไหม้ตัวเองตลอดเวลาที่มีความหมายอะไร ถ้าเราสร้างความหมายขึ้นในตัวของเรา อยู่ไหนก็มีความหมาย ไม่ได้ต้องไปออกประกาศตนว่า

ข้า้มีความหมายอย่างนั้นอย่างนี้ อยู่ที่ไหนก็มีความหมาย ขอให้ใจกับธรรมเข้าเป็นอันเดียว อยู่ในกฎเขาก็มีความหมายเต็มตัว เทวบุตรเทวดามากราบไหว้บูชาเต็มท้องฟ้า เห็นไหมละ

นี่ละพระท่านผู้ที่มีฤทธาศักดานุภาพ นิสัยวาสนาต่างกัน ผู้ที่มีอย่างนั้นก็มิ ไปที่ไหนคนไม่เคารพนับถือเขาไม่รู้เรื่องรูราว แต่เทวดารู้ เทวดากราบไหว้บูชาตลอดเวลา นี่ละความเลิศเลออยู่กับใจ ไม่ได้อยู่กับการประกาศนะ พวกกันจำเอา วันนี้ก็เทศน์เพียงเท่านี้ละ เอนิดหน่อย เตี้ยวเครื่องอันนี้(เครื่องส่งอินเทอร์เน็ต) ก็จะไม่เสียแหละ ถ้าเทศน์มากกว่านี้เตี้ยวก็จะไปทำลายเครื่องนี้ให้พัง เราเทศน์เพียงเท่านี้ละเพื่อสงวนเครื่องอันนี้เอาไว้แล้วตอนค่ำวันนี้ให้มาเปิดไฟอีกนะ มาซ่อมอีก

โยม อันนี้เป็นจดหมายจากพ่อของพระนะครับ กราบเรียนนมัสการหลวงตาที่เคารพบูชาอย่างยิ่ง ลูกชายชื่อพระรัชตะ มีอาการทางจิตคือ เหมือนมีภาพเทวดามาอยู่ในห้วงกระแสดิจิต ออก ๆ เข้า ๆ บางครั้งก็ไปบางครั้งก็มา เป็นมา ๖ ปีแล้ว แล้วได้รักษาตัวมาตลอด อาการดังกล่าวนี้ ก็มารบกวนเสมอ ๆ ไม่หายขาดไป พระอยากมากราบหลวงตานานแล้ว จึงหาโอกาสให้โยมพ่อพามาถึงได้มาครั้งนี้ จึงกราบนมัสการหลวงตาเพื่อแม่เมตตาและหวังจะแก้ไขให้หายจากอาการจิตดังกล่าวด้วยครับ กราบนมัสการมาครับผม

หลวงตา เอ้อ พระองค์นี้ท่านมีวาสนา ท่านอยู่ ๆ ท่านก็มีเทวดามาเข้า ๆ ออก ๆ พวกเราไม่มีเทวดาเลย พระองค์นี้ท่านดีของท่าน ให้นึก พุทโธ ติดแนบไว้เลยนะ เอละจะได้เสริมเทวดามากขึ้นกว่านี้ เอละพอ เอละเท่านั้น นึกพุทโธไว้ในใจซิ

อ่านและฟังธรรมะหลวงตา วันต่อวัน ได้ที่
www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th